

lobník prejavil, že nemá proti žalovanej žiadne ďalšie nároky. Toto zistenie prevzal aj odvolací súd. Dovolacia žiadosť napáda toto zistenie nižších súdov nepriamo tvrdiac všeobecne, že žalovaná bola povinná podľa dohody z 1. júla 1933 usporiadať penzijné nároky žalobníka aj na dobu pred 1. októbrom 1927, bez toho, že by uviedla skutkové okolnosti, o ktoré toto svoje tvrdenie opiera; nevyhovuje tedy § 534 Osp. a preto nemohla dojsť povšimnutia.

Podľa skutkového stavu nižšími súdmi zisteného bola dohodou zo dňa 1. júla 1933 upravená medzi stranami sporná otázka čo do povinnosti žalovanej prihlásiť žalobníka k penzijnému poisteniu. Prejavom, že nemá proti žalovanej ďalších nárokov, vzdal sa tedy žalobník aj nároku na náhradu škody proti žalovanej pre neprihlásenie k penzijnému poisteniu v dobe pred 1. októbrom 1927.

Penzijné poistenie súkromných zamestnancov bolo na Slovensku upravené pred platnosťou zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. vládnym nariadením č. 16/1923 Sb. z. a n. Podľa § 79 tohoto vládneho nariadenia nemôže ani zamestnávateľ, ale všeobecný penzijný ústav alebo náhradné ústavy vylúčiť úmluvami vopred alebo obmedziť platnosť ustanovení penzijného zákona v neprospech poistenca. Ustanovenie smluvné, ktoré sa tomuto zákazu prieči, nemá právneho účinku. Z doslovu tohoto zákonného ustanovenia plynie, že neplatné sú také úmluvy, ktoré majú za cieľ vopred vylúčiť alebo obmedziť nároky zamestnanca vyplývajúce z penzijného zákona proti nositeľovi poistenia, ktoré majú povahu nárokov verejnoprávnych, ako to vypovedal Najvyšší súd v rozhodnutí uverejnenom v Sbíerke najv. súdu č. 5804. Dohoda zo dňa 1. júla 1933 nedotkla sa však budúcich nárokov žalobníka proti nositeľovi poistenia, ale upravuje právny pomer smluvných stran ohľadom nárokov žalobníka na prípadné odškodné proti žalovanej pre porušenie prihlasovacej povinnosti k penzijnému poisteniu v dobe pred 1. októbrom 1927. Tieto nároky sú nárokmi súkromnoprávnymi (Úr. sb. č. 2630), o ktorých môžu strany voľne a platne rozhodovať. Vypovedal preto odvolací súd správne, že dohoda, ktorou sa žalobník týchto nárokov zriekol, je platná a pre strany záväzná.

Čís. 15983.

I. Súdny sú oprávnené preskúmať nálezy administratívnych úradov po formálnej stránke, najmä či ich úrad vydal v medziach svojej právomoci.*)

II. Vymáhanie obecných prirážok k štátnej dani neprislúcha obciam, ale úradom daň vymeravším (§ 345 zák. č. 76/1927 a vl. nar. č. 175/1927 Sb. z. a n.).)**

Platebná záповeď, vydaná obcou k vydobytiu obecných prirážok, je bez právnych účinkov a platením obci v dôsledku tejto záповeďi dlžník nesprostí sa voči veriteľovi (daňovému dlžníkovi) svojho záväzku.

(Rozh. z 10. marca 1937, Rv III 989/36.)

*) Srovn.: Sb. n. s. č. 2198, 4690, 5714.

***) Srovn.: Sb. n. s. č. 12.691.

Proti žalobe, ktorou sa žalobník domáhal na žalovanej strane zaplataenia žalobnej pohľadávky, bránila sa žalovaná strana tým, že sa svojho záväzku proti žalobníkovi sprostila, keď sumu žalobnej pohľadávky zaplatila obci O. v dôsledku platebnej záповedi, ktorú obec vydala, aby vydobyla nedoplatok na obecnej prirážke k pozemkovej dani, ktorým bol žalobník dlžen.

O b a n i ž š i e s ú d y žalobe vyhoveľy. N a j v y š š í s ú d dovoľaciu žiadosť žalovanej strany zamietol.

D ô v o d y:

Nie je sporné, že suma, ktorú zaplatila žalovaná strana na obci O. na základe jej záповedi platenia pohľadávky, je údajný nedoplatok na obecnej prirážke k dani pozemkovej, ktorým je vraj žalobník dlžen a »záповeď« nemá byť nič iného než exekučné vymáhanie dlžnej prirážky obcou zabavením dlžníkovej pohľadávky.

Z predpisov § 345 zák. č. 76/1927 a vl. nar. č. 175/1927 Sb. z. a n. — ktoré byly pre rozhodnutie sporu jedine smerodajné — vyplýva celkom nepochybne, že vymáhanie obecných prirážok neprislúcha obciam, ale len úradom daň vymeravším (vid' Sb. n. s. č. 12691) a že obec O. hore uvedeným postupom osobovala si pravomoc, ktorá jej neprislúchala.

Skúmanie, či nález administratívneho úradu obstojí po stránke formálnej, najmä či úrad bol k vydaniu nálezu príslušným, je právom a povinnosťou sudcovského uvažovania (Sb. n. s. č. 2198, 4690, 5714), a preto odvolací súd právom preskúmal záväznosť uvedeného nálezu a právom vyslovil, že takýto akt, vydaný nepríslušným úradom, ako akt absolútne zmätočný nie je záväzným. Záväznosť tohoto aktu nemôže vyvolať ani tá okolnosť, že záповeď neobsahuje sdelenia, že ide o obecnú prirážku k pozemkovej dani, lebo táto ďalšia formálna vada nálezu nemôže ísť na ľarchu strany, ale práve naopak ide na ľarchu administratívneho úradu, ktorý je povinný pojať do svojho nálezu všetko, aby strana mohla vedieť, či úrad pokračoval v medziach svojej pravomoci.

V dôsledku toho nemala žalovaná strana tohoto absolútne zmätočného administratívneho aktu dbať a keď tak učinila, ide to na jej vrub a nemôže plnenie, vykonané na jeho základe, namietat' proti žalobníkovej pohľadávke.

Bolo preto treba dovoľaciu žiadosť zamietnuť.

Čís. 15984.

Uplatňovanie nároku na odškodné za úraz, ktorý stihol žalobníka pri konaní ručných služieb požadovaných obcou podľa § 39 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n., nepatrí na porad práva.

(Rozh. z 10. marca 1937, Rv IV 653/36.)